

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 721/05
02.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih **AA, BB, VV, GG i DD, zbog više krivičnih dela**, teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr., odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Beogradu, branilaca optuženih AA i GG i optuženog DD, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.748/2003 od 03.03.2004. godine, u sednici veća održanoj 02.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Beogradu, branilaca optuženih AA i GG i optuženog DD, a presuda Okružnog suda u Beogradu K.748/2003 od 03.03.2004. godine, **POTVRĐUJE.**

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K.748/2003 od 03.03.2004. godine, optuženi **AA** je oglašen krivim za šest krivičnih dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, za jedno krivično delo razbojništvo iz člana 168. stav 1. KZ RS, za jedno krivično delo razbojništvo u pokušaju iz člana 168. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. i 22. Osnovnog krivičnog zakona, za jedno krivično delo neovlašćeno nošenje vatrenog oružja iz člana 33. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije i za jedno krivično delo teška krađa iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od pet godina, optuženi **BB** je oglašen krivim za pet krivičnih dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, jedno krivično delo razbojništvo u pokušaju iz člana 168. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, jedno krivično delo teška krađa iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ i za krivično delo neovlašćeno nošenje vatrenog oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM RS i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, optuženi **VV** je oglašen krivim za tri krivična dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS i jedno krivično delo razbojništvo iz člana 168. stav 1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i deset meseci, optuženi **GG** je oglašen krivim za četiri krivična dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, za jedno krivično delo razbojništvo iz člana 168. stav 1. tačka 1. KZ RS i za krivično delo neovlašćeno držanje i nošenje vatrenog oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM RS, za koje je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i pet meseci, a optuženi **DD** je oglašen krivim za krivično delo neovlašćeno nabavljanje i držanje vatrenog oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM RS, za koje mu je izrečena uslovna osuda, tako što je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest meseci, koja se neće izvršiti, ukoliko u roku od dve godine ne učini novo krivično delo. Optuženima se u izrečene kazne uračunava vreme provedeno u pritvoru od 11.04.2003. godine do 03.03.2004. godine. Od optuženog AA se oduzima lovački nož, jedan par rukavica navedenih u potvrdi od 10.04.2003. godine, a od GG, pištolj marke "Broving" fabričkog broja __, sa okvirom i tri metka. Od optuženog DD se oduzima pištolj "Zastava" fabričkog broja __, sa dva okvira. DD se obavezuje da na ime paušala plati sudu iznos od 10.000,00 dinara, dok se okrivljeni AA, BB, VV i GG, oslobađaju plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala. Oštećeni se za ostvarivanje imovinsko-pravnog zahteva upućuju na parnicu.

Prema optuženom DD je odbijena optužba, da je učinio krivično delo neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ.

Protiv navedene presude, žalbu je blagovremeno izjavio Okružni javni tužilac u Beogradu, zbog odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženima AA, BB, VV i GG, izreknu kazne zatvora u dužem trajanju,

a optuženom DD, efektivna kazna zatvora.

Žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati istom sudu, na ponovno suđenje ili da se preinači i ovom optuženom izrekne kazna zatvora u kraćem trajanju.

Žalbu je izjavio i optuženi DD, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni i odluke o troškovima krivičnog postupka, s predlogom da se pobijana presuda u odnosu na njega preinači, tako što će se utvrditi kazna zatvora u kraćem trajanju sa kraćim rokom proveravanja.

Žalbu je blagovremeno izjavio i branilac optuženog GG, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženom izrekne kazna zatvora u kraćem trajanju ili da se ukine i predmet vrati istom sudu, na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu Okružnog javnog tužioca, optuženi DD je osporio žalbene navode i predložio, da se žalba Okružnog javnog tužioca odbije, kao neosnovana.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.862/05 od 06.05.2005. godine, predložio je da se prvostepena presuda preinači, u smislu žalbenih navoda Okružnog javnog tužioca, a da se žalbe optuženog DD i branilaca optuženih AA i GG, odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je u sednici veća, razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbama, odgovor na žalbu i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalbe su neosnovane.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, niti bitne povrede na koje se žalbama branilaca optuženih AA i GG, ukazuje.

Neosnovano se žalbenim navodima branilaca optuženih AA i GG, ističe da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, odnosno da nema razloga o odlučnim činjenicama i da je izreka presude protivrečna razlozima presude. Iz opisa radnji navedenih u izreci pobijane presude, proizilaze sva bitna obeležja bića krivičnih dela za koja su optuženi AA i GG, oglašeni krivim. O svim odlučnim činjenicama, dati su dovoljni, jasni i pravilni razlozi koji ne sadrže protivrečnosti, niti je izreka presude protivrečna datim razlozima. Odbrana optuženih detaljno je cenjena, kako pojedinačno, tako i u odnosu na ostale izvedene dokaze, a iz navedenih razloga se vidi i koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnih dela, kako prvostepeni sud ceni izvedene dokaze i da dati razlozi odgovaraju sadržini izvedenih dokaza, pa se u žalbama neosnovano ističe da je učinjena bitna povreda iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

U žalbama branilaca ovih optuženih se ističe, da nije jasno utvrđeno na osnovu čega prvostepeni sud zaključuje da umišljaj postoji, da su postupali kao organizovana grupa, odnosno da su imali svest da postupaju u sastavu grupe.

Suprotno navodima žalbi branilaca ovih optuženih, prvostepena presuda se zasniva na činjenicama i dokazima izvedenim tokom celog krivičnog postupka, kako u istražnom postupku, tako i na glavnom pretresu. Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je cenio odbranu optuženih, jasno se opredeljujući da njihovu odbranu ocenjuje kao priznanje izvršenih krivičnih dela i krivične odgovornosti. Upravo iz njihove odbrane proizilazi, da su krivična dela izvršili sa direktnim umišljajem.

Naime, kritičnog dana - 05.03.2003. godine, oko 20,25 časova, u ĐĐ u ul. EE, nakon prethodno postignutog dogovora i pripremnih radnji (pronalaženja odgovarajuće prodavnice, pravljenje fantomki za maskiranje lica od gornjeg dela ženskih najlon čarapa, crne boje, uzimanje rukavica), koje su prethodile samom delu, u sastavu grupe, upotrebom sile i pretnjom da će neposredno napasti na život oštećene OO, prodavačice, a u nameri prisvajanja protivpravne imovinske koristi, ušli maskirani u prodavnicu STR \\"ŽŽ" u kojoj je oštećena radila. Optuženi GG je u ruci držao pištolj marke "Broving", a optuženi AA, plastičan nož sa drškom braon boje. Optuženi GG je prvi ušao u prodavnicu i došao do kase sa uperenim pištoljem naredivši prodavačicu da otvori kasu i da mu preda novac, što je ponovio i optuženi BB, da bi potom optuženi AA i BB, pokušavali nožem i rukama da otvore kasu. Kada im je prodavačica otvorila kasu uzeli su novac u iznosu od oko 4.000,00 dinara i dva čeka koja su glasila na iznose od po 2.000,00 dinara. Dok su oni uzimali novac iz kase, optuženi GG je odveo prodavačicu u toalet i tu je zatvorio, a onda su se vratili u ZZ i u kući optuženog AA, podelili novac.

Po žalbenim navodima branilaca optuženih AA i GG, sporne su i radnje ovih optuženih opisane pod tačkom tri prvostepene presude, a koje se odnose na događaj od 25.02.2003. godine. Nasuprot ovim žalbenim navodima, ovo krivično delo je izvršeno na identičan način kao i prethodno, odabrali su prodavnicu - STR \\"ŽŽ1", vlasništvo II i kao u prethodnom slučaju maskirani ulaze u prodavnicu, pri čemu je optuženi GGG, držao pištolj marke "Broving", uperivši ga u prodavačicu JJ, dok je optuženi AA, držao nož. Prodavačica je otvorila kasu, predala im oko 3.000,00 dinara, koliko je bilo u kasi, uzeli novac i bežični telefon marke "Panasonic" i izašli iz prodavnice. Novac su podelili kod optuženog AA.

U odnosu na krivično razbojništvo u pokušaju iz člana 168. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, opisanog pod tačkom šest prvostepene presude, branilac optuženog AA, osporava da je ovaj optuženi pretio oštećenoj KK, stavljajući joj nož u predelu grla, odnosno "pod grlo", jer i sama oštećena na glavnom pretresu menja iskaz dat u istražnom postupku, govoreći da je napadač bio udaljen od nje oko 1m, da je nož bio dužine oko 40cm, zatim, da je optuženi AA, nož isključivo koristio za otvaranje kasa. Nasuprot ovim žalbenim navodima, na osnovu potvrde o privremeno oduzetim predmetima OUP Lazarevac od 10.04.2003. godine, utvrđeno je da se radi o lovačkom nožu, koji je oduzet od AA, dužine sečiva oko 10cm, sa drškom braon boje, koji je ovaj optuženi po iskazu oštećene držao blizu nje, tako da je vrh noža bio udaljen od nje oko 30-50cm i u vodoravnom položaju u odnosu na njeno telo, pa se ne može prihvatiti tvrdnja branioca ovog optuženog da je nož optuženom AA, služio isključivo za otvaranje kasa.

Iz ponašanja optuženih opisanim u tačkama pod dva i tri prvostepene presude, kao i kod ostalih krivičnih dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, proizilazi da su optuženi AA i GG, bili potpuno svesni činjenice da su na ovaj način, po prethodno postignutom dogovoru, u sastavu grupe, upotrebom sile protiv oštećenih i pretnjom da će neposredno napasti na njihov život i telo, oduzimali od njih novac i druge pokretne stvari, a samim tim da je ovakvo postupanje protivpravno, zabranjeno i kažnjivo, da predstavlja krivična dela, ali su upravo to i hteli, u nameri da sebi i drugima pribave protivpravnu imovinsku korist. Krivična dela teški slučajevi razbojništva su izvršena po sistemu "podeljenih uloga", kome su prethodile pripreme radnje - pravljenje fantomki od gornjeg dela ženskih najlon čarapa crne boje za maskiranje lica, rukavice, pronalaženje pogodnih objekata i tako dalje, da optuženi AA i GG vrše prinudu protiv oštećenih, dok treći, u zavisnosti od toga ko je još u sastavu grupe, uzima novac i druge pokretne stvari, da bi nakon izvršenja krivičnog dela novac podelili na jednake delove. Imajući ovo u vidu, neosnovano se žalbenim navodima branioca optuženog GG, ističe da optuženi GG, nije imao svest o tome da postupa u sastavu grupe, na nivou organizacije koja čini razbojništva.

Pravno kvalifikujući utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostepeni sud postupio, kada je našao da se u radnjama optuženog AA, stiču zakonska obeležja šest krivičnih dela, teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, jednog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS i jednog krivičnog dela razbojništva u pokušaju iz člana 168. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, jednog krivičnog dela neovlašćeno nošenje vatrenog oružja iz člana 33. ZOOM RS i jednog krivičnog dela teška krađa iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS, u vezi člana 22. OKZ, a u radnjama optuženog GG, četiri krivična dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, jedno krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS i jedno krivično delo neovlašćeno držanje i nošenje vatrenog oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM RS, a kako je utvrđeno da su optuženi postupali po prethodnom dogovoru i u sastavu grupe, da je svaki od njih preduzimao određene radnje, koje skupa čine obeležja krivičnog dela teški slučajevi razbojništva, a u cilju pribavljanja protivpravne imovinske koristi, utvrđena je i namera da prisvajanjem tuđe pokretne stvari pribave sebi protivpravnu imovinsku korist, to su postupali sa direktnim umišljajem, pa se ne mogu prihvatiti žalbeni navodi, da presuda nema razloga o odlučnoj činjenici - vinosti.

Neosnovano se žalbom optuženog DD, pobija utvrđeno činjenično stanje. Naime, izvedenim dokazima i to na osnovu priznanja ovog optuženog i iskaza optuženog BB je utvrđeno, da je optuženi DD, početkom marta 2003. godine, neovlašćeno nabavio od optuženog BB, pištolj marke "Zastava", kalibra 9mm, model M-88, fab. br. __, sa dva okvira, koji je držao u kući sve do dolaska policije, na šta ukazuje potvrda o privremeno oduzetim predmetima OUP-a Lazarevac, od 12.04.2003. godine, čime je učinio krivično delo neovlašćeno nabavljanje i držanje vatrenog oružja iz člana 33. stav 1. ZOOM RS.

Ispitujući pobijanu presudu, u delu odluke o kazni, Vrhovni sud je našao da je presuda i u tom delu pravilna.

Naime, pobijajući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, branioci optuženih AA i GG su naveli da je bilo mesta izricanju blaže jedinstvene kazne, odnosno jedinstvene kazne zatvora u kraćem trajanju, dok je Okružni javni tužilac u svojoj žalbi naveo, da prvostepeni sud, prilikom odmeravanja kazne optuženima AA, BB, VV i GG, nije dovoljno cenio kao otežavajuću okolnost brojnost izvršenih krivičnih dela, način izvršenja krivičnih dela i da nije bilo mesta primeni instituta o ublažavanju kazne optuženima, jer navedene okolnosti nemaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, a u odnosu na optuženog DD, kao otežavajuću okolnost trebao je ceniti raniju osuđivanost.

Po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti, značajne pri odmeravanju kazne, u smislu člana 41. KZ SRJ i to od olakšavajućih okolnosti za optužene AA, BB i VV, da su u bitnom priznali izvršenje krivičnog dela, da su u vreme izvršenja krivičnih dela njihove sposobnosti da shvate značaj dela i mogućnost upravljanja postupcima bile smanjene, ali ne i bitno, njihovu dosadašnju neosuđivanost, a u odnosu na optužene BB i VV i činjenicu da se radi o mlađim punoletnim licima, pa je ovim okolnostima dao značaj osobito olakšavajućih okolnosti, dok je od otežavajućih okolnosti na strani optuženih AA i BB, imao u vidu brojnost izvršenih krivičnih dela. U odnosu na optuženog GG, od otežavajućih okolnosti sud je cenio njegovu raniju osuđivanost (presuda Opštinskog suda u Lazarevcu K.502/95 od 12.03.1996. godine, zbog krivičnog dela iz člana 195. stav 1. KZ RS za koje mu je izrečena uslovna osuda), a od olakšavajućih okolnosti njegovo priznanje i toj okolnosti dao značaj osobito olakšavajuće okolnosti, pa je svim optuženima, primenom Instituta o ublažavanju kazne iz člana 42. i 43. KZ SRJ, najpre utvrdio pojedinačne kazne zatvora i to ispod zakonom propisanog minimuma i potom izrekao jedinstvene kazne zatvora, kako je to navedeno u izreci prvostepene presude, nalazeći da su ove kazne adekvatne izvršenim delima, pa se žalbe Okružnog javnog tužioca, branioca optuženih AA i GG, pokazuju neosnovanim.

I žalba optuženog DD je neosnovana, u delu koji se odnosi na krivičnu sankciju izrečenu prema njemu – uslovnu osudu. Primenjujući isti kriterijum, prvostepeni sud je od olakšavajućih okolnosti cenio priznanje krivičnog dela i izrekao mu uslovnu osudu, tako što je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, koja se neće izvršiti, ukoliko optuženi u roku od dve godine ne izvrši novo krivično delo, nalazeći da će u konkretnom slučaju i samo upozorenje uz pretnju kaznom dovoljno uticati da optuženi ubuduće ne vrši krivična dela.

Pravilna je i odluka o troškovima krivičnog postupka, odnosno paušalu, kojom je optuženi DD, obavezan da sudu na ime paušala plati iznos od 10.000,00 dinara, s obzirom na to da je doneta u smislu člana 196. ZKP.

Iz izloženog, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

an